

AFSCHEID VAN DE WEIDEGANG

Nog één keer laat de oude stal de koeien gaan

Het is het ultieme lentebeeld: koeien die na de winterkou weer in de wei komen. Bij de familie Tijans in Oud Ootmarsum gebeurde dat zaterdag voor het laatst. De oude deel uit 1896 waar de koeien ruim honderd jaar onder één dak leefden met de bewoners, wordt afgebroken. „Het einde van een tijdperk? Zo voelt het toch wel.”

Herman Havekate
Ootmarsum

Gert-Jan Tijans trekt de deur open en loopt naar binnen. „Doar bint ze”, zegt hij terwijl hij de hooivork pakt. Acht koeien en een stier staan onder de lage zoldering. „Ze heten allemaal José en zijn vernoemd naar mijn vrouw”, zegt vader Henny (67). „Behalve die stier natuurlijk. Die heet Henny.”

De stal is er een zoals je ze nog zelden ziet in Twente. Oude balken, getemperd licht, een stapel hooi in het midden en de geur van koeien. „Mensen die hier voorbijkomen, willen altijd even kijken”, zegt Henny Tijans. Hij kocht de uit 1896 daterende boerderij in de jaren 80 en besloot om de oude deel in stand te houden. Bijna veertig jaar lang woonde hij er met zijn vrouw José en hun drie kinderen onder één dak met het vee.

„We hoefden er niet van te bestaan”, zegt zoon Gert-Jan. „Dat scheelt. Mijn vader heeft altijd elders gewerkt, net als ik. Het boeren deed hij er als hobby bij. Ik ben ermee opgegroeid. Ik weet niet anders dan dat hier koeien stonden. In het achterhuis, waar we woonden, hoorde je altijd de geluiden. Dat hoorde gewoon bij het leven. Pas later ben ik gaan beseffen hoe bijzonder dit is. Stallen zoals deze, onder een dak met de bewoners, zijn er nauwelijks nog.”

Een hoogtepunt

Zelf woont hij inmiddels met zijn vrouw in een huis 200 meter verderop. Vandaag, op deze zonnige zaterdagmorgen, is hij even terug voor een van de hoogtepunten van het jaar: de traditionele weidegang. Samen met vader Henny zal hij de koeien vanuit de donkere stalruimte begeleiden naar de wei-

landen aan de overkant, in de periferie van natuurgebied het Springendal. Voor het laatst, want de oude stal zal in de loop van het jaar worden afgebroken.

„Dat kan niet anders, helaas. De oude boerderij heeft zijn tijd gehad. Renovatie is te kostbaar. Er komt een nieuw huis voor mijn ouders en broer. Daar zijn we al mee bezig. De koeien houden we wel, maar ze blijven straks het hele jaar buiten. Mijn vader zal zich er nog wel mee bemoeien, maar in principe neem ik de zorg voor de beesten over. Ik deed het natuurbeheer en het papierwerk al. Daar komt al het andere nu bij.”

De weidegang verloopt volgens vaste patronen. Vader en zoon doen het al sinds jaren samen. „Zo ging het vroeger natuurlijk overal. Totdat de schaalvergroting kwam en je die grote bedrijven kreeg. Bij de meeste boerderijen blijven de beesten binnen. Grazende koeien in de wei: dat is een beeld dat bijna overal is verdwenen. Ook in Twente.”

Iets na half tien is het zover. Nadat de openbare weg voor het erf met linten is afgezet, gaan de deuren open en waagt de eerst koe zich naar buiten. Haast hebben ze niet. Logisch, vindt Henny Tijans, want eigenlijk staan ze ook niet zo lang binnen. „Ons vee liep tot zes weken geleden gewoon buiten. Tot die extreme kou kwam en we ze toch maar weer naar binnen hebben gehaald. En

“Grazende koeien in de wei: dat is een beeld dat bijna overal is verdwenen. Ook in Twente

– Gert-Jan Tijans

